

עלה ונתעלה בקדושה ובטהרה

ניחום אבלים של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אצל הרבנית הצדקנית מרת רוזנפלד תליט"א בת כ"ק מרן רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע, אשת כ"ק אדמו"ר בעל 'קדושת שמואל צבי' זי"ע, בימי השבעה על אחיה כ"ק מרן אדמו"ר מהרי"ד מלעלוב וצוקללה"ה | יום ה' י"ח שבט תשפ"ו, בני ברק

כ"ק אד"ש: הוא היה אומר את המשנה הראשונה קודם העישון, ונראים הדברים שאמר זאת כדי לצאת בזה ידי חובת ברכה, שלא יהנה מהעולם בלי ברכה.

הרה"ח ר' שמחה: בהגיעו לתיבות 'הקטר חלב' ואיברים' היה מצית את האש בסיגריה. ובעניין זה, בערוב ימיו של רביה"ק כשהיה עם מחלת השיתוק ל"ע והיה חושש לנקיות גופו, אז נזהר רביה"ק מאוד שלא להוציא מפיו דבר שבקדושה, עד כדי כך שלא הוציא מפיו תיבת 'אמן' אלא השיב לאלו שבירכו אותו ברפואה שלימה ב"ישר כוח".

וכן קודם שעישן סיגריה לא רצה לומר באותם הימים את המשנה הראשונה כדרכו בקודש, אמנם אף על פי כן לא הסכים לעשן בלי לומר קודם איזה דבר בתורת ברכה, ואמר אז דברים אחרים במקום המשנה שהיה נוהג לומר.

נכדו של הגה"ח ר' שלמה יהודה טאגער זצ"ל: שמעתי מזקני ששמע מרביה"ק ה'ברכת משה' שאמר פעם שמה שהוא אומר את המשנה הראשונה קודם העישון, זהו סגולה שלא יזיק לו הסיגריה.

הרה"ח ר' שמחה: בעניין זה, שלא יזיק העישון, היה רביה"ק אומר שמי שאינו מעשן בשבת קודש לא מזיק לו העישון.

אגב, פעם אמר לי רביה"ק כאשר עישנתי בצעירותי שלאחר שני השאיפות הראשונות כבר באה הנפש על סיפוקה (מ'באורוגיהגט זיך) ואפשר להשליך את הסיגריה, איי אם תשאלני על כל תשחית, בל תשחית של הגוף עדיף.

הרה"צ ר' שמעון נתן נטע רוזנפלד שליט"א: אמי הרבנית תליט"א התבטאה שהפסוקים בפרק ט"ו בתהלים מתארים ממש את אחיה כ"ק אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל - דאס איז פונקט דער ברודער, "ה' מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו, ולא רגל על לשונו, לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו".

כ"ק אד"ש: אמרתי השבוע על דודי כ"ק אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל, דהנה ה'חתם סופר' זי"ע כותב (דרשות, שני"ז) על דברי הגמרא בראש השנה (יז, ב) שהקשו שם על הכתוב 'צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו', ולכאורה יש כאן סתירה מיניה וביה, ברישא דקרא כתוב שהקב"ה דן עם בראיו משפט צדק ולא לפנים משורת הדין, ומיד לאחר מכן כתיב 'וחסיד בכל מעשיו' משמע לפנים משורת הדין, ועיי"ש מה שתירצו בגמרא.

אמנם ה'חתם סופר' מתרץ מדיליה באופן נוסף, וכותב 'אומר אני' שהכוונה היא כך, בתחילת דינו של אדם בשמים, עוד בטרם

זכורני, לאחר שנחלה רבינו בשנת תשמ"א אמר הד"ר לוונקורן לרבינו שעליו להרבות בשתייה לצורך בריאותו, ובפעם הבאה שהגיע אליו וידא הרופא שהרבי מקיים את הוראתו ושאל בעברית את רבינו "רבי, האם אתה שותה?" "כן" "כן" השיב לו רבינו בצחות, "אני שוטה גדול..." **הרבנית תליט"א:** כשהיה אאמו"ר מבקש ממני לעשות לו כוס תה היו לו כללים מיוחדים עד היכן למלא את הכוס, והרבה פעמים היה מבקש "א פערטיל גלאז", פערטלאך גלעזער - רבע כוס בלבד, היו לו עניינים בזה.

כ"ק אד"ש: זכורני מעשה, פעם נסעתי עם זקני זי"ע בנסיעה מבני ברק לירושלים, ובאמצע הדרך ביקש ממני למזוג לו כוס בירה כמנהגו כדי לעשות לאחר מכן תפילת הדרך, ברכה סמוכה לחברתה, והראה לי אז בדיוק עד היכן למלא בכוס, היה לו שיעור מדויק לא פחות ולא יותר.

והסביר לי אז זקני את טעמו למה הוא מבקש כמות זו בלבד מחמת 'ברכה אחרונה' - א נאך ברכה, אמנם איני זוכר אם אמר לי ששיעור זה הוא כדי שיוכל לברך ברכה אחרונה, או להיפך כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה, זאת איני זוכר.

הרה"ח ר' שמחה: בפשטות היה זה השיעור לברך ברכה אחרונה, כי כן היה מנהגו לברך ברכה אחרונה בדרך. אמנם זה שלא ביקש כוס מלאה, כך הייתה דרכו בקודש, הוא לא פרגן לעצמו מעולם 'דבר השלם', אלא חצי כוס, חצי שיעור, גם מהסיגריות שעישן היה חותך חתיכה כדי שלא יהיה 'דבר השלם'.

ובעניין זה סיפר רביה"ק שהרה"ק הפרנקפורטער זי"ע דיבר פעם עם אביו רביה"ק הרשנ"ג זי"ע אודות עישון הסיגריות, ורביה"ק הרשנ"ג אמר לו שהוא זקוק לכך לצורך נקיות הגוף וכו', ואמר לו אז הרה"ק עצה שיחתוך מכל סיגריה חתיכה מסוימת ועיי"ז יפחית הנזק, ומני אז היה נוהג כן, וכן נהג אחריו רבינו.

ובעניין זה סיפר רביה"ק שפעם הביאו לאביו רביה"ק הרשנ"ג זי"ע קופסת סיגריות שהפילטער שלהם היה ארוך והטבק היה מועט, ולאחר שהסירו חתיכה מהסיגריה כבר לא נשאר כמעט מה לעשן, אך רביה"ק שהקפיד על הוראת רבו הרה"ק הפרנקפורטער זי"ע לא שינה ממנהגו והסיר גם מהם פיסת סיגריה כדרכו בקודש.

הרבנית תליט"א: קודם שהיה אאמו"ר זי"ע מעשן סיגריה היה אומר תמיד משהו בלחש, ובהיותי ילדה שאלתי פעם את אאמו"ר בתמימות האם קודם שהוא מעשן הוא מברך ברכה, כי תמיד הייתי רואה שהוא ממלל בשפתיו קודם העישון.

הרה"ח ר' שמחה קרקובסקי שליט"א נאמן בית רבוה"ק: כ"ק אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל היה פעם ביום טוב ראשון של סוכות אצל חותנו בזיו"ר הגה"צ ר' משה זאב פרידמן זצ"ל אב"ד יפו, והלך באמצע היו"ט רגלית לבית מדרשו של אביו רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע ברח' מוהליבר בתל אביב.

בהיותו על אם הדרך התנפלו עליו כמה ארחי פרחי ושידדו ממנו את השטריימל שלו (שבאותם ימים היה דבר יקר ערך) והגיע לביהמ"ד במוהליבר ללא השטריימל, כאשר סיפר לאביו רביה"ק ה'ברכת משה' על אשר אירע לו, הייתה תגובתו המיידית "האם אמרת להם (לגנבים) שיידעו שהשטריימל הוא יקר, שלא ימכרוהו בזול?"... לאחר מכן ביקש ה'ברכת משה' שיביאו לו את השטריימל המיוחד שלו לפסח והעניקו לבנו אדמו"ר מהרי"ד שיחבוש אותו עטרה לראשו.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: יש מעשה כעין זה שסיפר זקנינו הרה"ק רבי פנחס ממאגרוב - בראד זי"ע על זקה"ק הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע שפעם נכנס עני לביתו וביקש נדבה. ויפן הרבי ר' שמעלקא כה וכה בביתו ולא מצא אף פרוטה לתת לו, עד שמצא טבעת אחת של הרבנית ונתנה לו.

כעבור כמה רגעים חזרה הרבנית לבית והבחינה בכך והרימה קול צעקה הרי הטבעת יקרה מאד ושווה לפחות כ"ה זהובים. כשמוע הרבי ר' שמעלקא את זעקתה מיהר ויצא החוצה והחל לרוץ אחר העני שכבר התרחק מהבית. כשהבחין העני במרוצתו חשב כי הוא מבקש לקחת הטבעת בחזרה והחל לרוץ אף הוא, נזדרז רבנו והאיץ יותר את צעדיו עד שהשיגו ואמר לו 'דע לך שהטבעת שווה כ"ה זהובים אל תמכרנה בפרוטות'.

לשבת הבאה כשישב הרבי ר' שמעלקא עם בני עדתו סיפר להם על מה שאירע לו עם אותו עני והטבעת, ולאחר מכן הוסיף ואמר כי ממעשה זה הבין את דברי המדרש שאמר הקב"ה למשה 'מתנה טובה יש לי בבית גנזי לך והודיעם', כלומר הקב"ה אמר למשה רבנו לך והודע לבני ישראל כמה קדושה ויקרה השבת, שיידעו מהו ערכה האמתי ולא יזבזבו אותה על דברים של מה בכך ודיבורים של הבאי, כי קדוש היום לאדוננו.

כוח השמחה של רביה"ק ה'ברכת משה'

הרה"ח ר' שמחה: רביה"ק ה'ברכת משה' גם בזמנים הכי קשים כשסבל ייסורים נוראים ממחלת השיתוק ל"ע בערוב ימיו, גם אז לא איבד את חוש השמחה, תמיד היה שרוי בשמחה, תמיד היו הגיל והשמחה שרויים במחיצתו.

שוקלים את מעשיו בין אדם למקום, המצוות והעבירות, יושב הקב"ה ודן כיצד התנהג אדם זה עם חבריו, האם התנהג עמם לפנים משורת הדין, האם ריחם עליהם והיטיב להם, או לא. ודין זה מתקיים ללא ויתורים לפנים משורת הדין, אלא לפי אמת הדין. לאחר משפט זה, אם נמצא שאותו אדם אכן התנהג עם חבריו לפנים משורת הדין והיה מעביר על מידותיו, אז גם הקב"ה דן אותו בעניינים שבין אדם למקום, בעסקי תורה ומצוות, לפנים משורת הדין, עכ"ל.

והנה בענייני בין אדם לחבירו היה דודי אדמו"ר מהרי"ד היה נדיר ויחיד ממש - ער איז געווען א זעלטנהייט" האהבת ישראל, ההנאה והשמחה שהייתה לו מלראות שליחודי אחר הולך בטוב, הפרגון, ממש לא שייך לתאר.

סיפר לי עכשיו בדרך הרה"ח ר' אהרן שוורץ שליט"א שפגש יהודי שסיפר לו מעשה שבדידיה הוה עובדא, בהיותו בחור יושב פעם בשעת אחר הצהריים בבית מדרשו של דודי אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל, והנה פתאום נכנס דודי זצוק"ל לביהמ"ד והבחין באותו בחור וניגש אליו בחביבות והחל לשאול אותו מה הוא עושה כאן והתעניין בו.

ואמר לו הבחור שזרקו אותו מהישיבה ואמרו לו שלא יוכל לחזור עד שיעשה איזה מבחן, אך מה יעשה שאינו יודע היטב את הגמרא ואינו יכול להיבחן. בשמוע זאת דודי התיישב עמו ולמד אתו היטב כל מה שהיה צריך, עד שהיה יכול היה לעמוד במבחן בהצלחה, די גוטסקייט האט ארויס געשריגן - טוב ליבו קרן לעיני כל.

הרה"ח ר' אהרן שוורץ שליט"א: ההנאה שהייתה לו לראות מלראות את הצלחת השני, כשביקר לאחרונה לפני חודשיים אצל אחיו הצעיר כ"ק אדמו"ר מהרש"ש שליט"א הביע כל כך את שמחתו לראות שב"ה בית המדרש בשכונת 'עזרת תורה' הוא מרכז שוקק של תורה וחסידות, כל כך נהנה מכך.

ובעניין זה אספר, השבוע בימי השבעה על כ"ק

אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל קיבלתי 'פסק' מאחיו כ"ק אדמו"ר מהרש"ש שליט"א ומעשה שהיה כך היה, לפני כמה חודשים באחד מערבי שבת קודש חש אדמו"ר מהרש"ש שליט"א שלא כ"כ בטוב, כאשר התקשרנו לרופא אמר שיש לנסוע מיד לבית החולים, אמנם בני המשפחה שיחיו לא ששו על כך, לשהות בבית חולים שבת שלימה וכו'.

והנה אחיו כ"ק הרבי מהרי"ד זצוק"ל היה מתקשר תמיד לשאול ולהתעניין בשלום אחיו אדמו"ר מהרש"ש שיכלחט"א, החלטתי להתקשר ולשאול לדעת קדשו כיצד לנהוג, האם לנסוע לשבת לביה"ח או לא, והוספתי כי מי יכול לקחת אחריות שישאר בבית בשבת.

בשמעו זאת אמר לי מהרי"ד זצוק"ל בלשון קדשו "עד אחרי שבת אני לוקח אחריות, הוא יכול להישאר בבית - ביז נאך שבת נעם איך די אחריות", וכן היה ונשאר בשב"ק בבית והכול עבר בס"ד בשלום.

כאשר סיפרתי זאת לכ"ק אדמו"ר מהרש"ש שליט"א השבוע לראשונה נענה לי במעט תרעומת "וכי אחי זצוק"ל אמר עד איזה שבת הוא לוקח על עצמו אחריות? א"כ למה לקחת אותי אחר כך לבית החולים, ווען דו דערציילסט מיר - אם היית מספר לי את הדברים בשעתו - לא הייתי הולך כלל לבית החולים, שכן אם אחי הרבי מהרי"ד אמר שעד אחרי שבת הוא לוקח על עצמו שאהיה בטוב, ולא אמר איזה שבת, אם כן יכול הייתי להישאר עד עתה בבית בריא ושלם..."

כ"ק אד"ש: היה מעשה כעין זה אצל הרה"ק המהרי"ד מבעלזא ז"ע שפעם היה אחד במצב לא טוב והרופאים אמרו שייסע לוינה לרופאים הגדולים, אמנם אותו חסיד חשש לנסוע לדרך הארוכה והלך לשאול את רבו, ואמר לו המהרי"ד "עד וינה אני לוקח אחריות".

אותו חסיד בשמעו את דברי רבו כבר לא נסע לוינה, שכן אם הרבי נטל על עצמו אחריות לבריאותו עד שיגיע לוינה, למה לו לנסוע

לוינה, מה לו למהר, יש לו זמן, ואכן הוא האריך ימים בבריאותו.

והזכירו הנוכחים שכ"ק אדמו"ר מהרי"ד זצוק"ל נקרא על שם הרה"ק המהרי"ד מבעלזא ז"ע.

הרה"ח ר' שמחה: הרבי ה'ברכת משה' ז"ע היה דבוק מאוד בהמהרי"ד מבעלזא ז"ע ואמר בלשון קדשו "בארן בעלזער רב בין איך געווען א חסיד איך האב געטאפט ביי איהם מדרגות - אצל הרה"ק המהרי"ד הייתי חסיד, מיששתי אצלו את המדרגות", הוא היה דבוק בו באופן יוצא מן הכלל.

כ"ק אד"ש: הייסורים עצמם שהיו לדודי זצוק"ל כל השנים זה עצמו דבר גדול, לא ראו זאת עליו, צהלתו הייתה בפניו תמיד, והרי הייסורים לבדם בכוחם לנשא ולרומם את האדם לדרגה גבוהה, והרי ידוע שמעט ייסורים כבר מעבירים כל כך הרבה מהאדם...

הרה"ח ר' שמחה: רביה"ק ה'ברכת משה' ז"ע סיפר על הרה"ק ר' אלעזר הכהן מביאליסטוק ז"ע שסיפר על עצמו שפעם אחת היה חולה גדול ונפלה עליו תרדמה וראה שהוא כבר בשמים ודין אותו על המצוות והעבירות.

ופתאום ראה שמביאים הרבה קרונות, ושאל מה הם אותם הקרונות, ואמרו לו שאלו הם העבירות שלו, לאחר מכן הגיע מלאך אחד חלוש עם שקית קטנה, א שוואכער מלאכ'ל מיט א זעקל, שאל מה זה ואמרו לו שאלו המצוות שעשה בחייו.

בשמעו זאת נעשה לו לא טוב, אמנם לאחר מכן הגיעו עוד ועוד קרונות חדשים רבים ושאל מה זה, ואמרו לו שאלו הם הייסורים והביזיונות שהוא עבר בימי חייו בעלמא הדין, והם היו יותר מהעבירות והכריעו את הכף לכף זכות.

כאשר התעורר משנתו והבריא נענה הרה"ק ר' אלעזר: "אם היו בני אדם יודעים כמה הייסורים מועילים לאדם, לא היו מוותרים עליהם".

(המשך הניחום אבלים יבוא בעז"ה בשבוע הבא)

הרב שמעון טיקוצקי

בזכות הרבי ר' דוד עננו זכותו יגן עלינו

ז' שבט השתא: שני סיפורי ישועה מופלאים וחדשים שהתרחשו השנה בציון רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב ז"ע

בתוך שלשה ימים מיומא דהילולא קדישא, ולאחר שהתפללה מקירות ליבה לישועתו של בנה הבחור נכנסה לחדרו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, שם הזכירה את בנה הבחור עזריאל הזקוק לשידוך, ואדמו"ר שליט"א הרעיף עליה מברכותיו ואף הוסיף ונענה כי כאן בציון הק' בלעלוב "רואים דברים גדולים - מ'זעהט גרויסע זאכן" ובעז"ה יזכו לישועה במהרה.

והישועה לא בוששה לבוא... שעות ספורות לאחר הביקור בלעלוב הגיע האיתות השמימי בדמות טלפון משדכן לונדונאי ובפיו בשורה טובה.

היה זה שידוך שהוצע מכבר, שידוך נכבד ונעלה מאוד, שצד הבחור מאוד היה מעוניין

מחפש את זיווגו שמשום מה טרם הגיע. עזריאל הוא יליד לונדון וכעת הוא לומד באחת הישיבות במונסי שבאמריקה, אחד מיידייו הטובים הוא הרה"ג ר' משה מרדכי (בהרה"צ ר' פינחס) ענגלענדער שליט"א, נכד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, המתגורר כיום במונסי, שניהם למדו יחד בישיבה ונוצר ביניהם קשר איתן.

לקראת ז' שבט השנה פנה ר' משה מרדכי ללידו הבחור עזריאל והפציר בו לנסוע לז' שבט ללעלוב, להתפלל למציאת זיווגו בקרוב, והבחור נענה והצטרף לנסיעה מארה"ב לפולין.

אמו של הבחור הגיעה אף היא בליל שישי שלפני ההילולא לפקוד את הציון הקדוש

את הסיפור הבא שמענו בשבוע האחרון מפי הרה"צ רבי פינחס ענגלענדער שליט"א, אב"י בלונדון הבירה, חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, המעורה מקרוב בפרטי המעשה:

א שנעלע ישועה

יום ראשון, ז' שבט השנה. בתוך רבבות עמך בית ישראל המסביבים כחומה את ציונו של רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב ז"ע, נמצא גם עזריאל (שם בדוי) בחור חסידי בן עלייה, תלמיד חכם וירא שמים, בשנת העשרים ואחת לחייו.

חבריו של עזריאל, בני השיעור שלו בישיבה, כבר נישאו ברובם והקימו בית, אך הוא עדיין